

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11204-08 גיורא נ' "הפול" המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ

בפני כב' השופטת מירית פורר

ליברמן גיורא

תובע

נגד

"הפול" המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ

נתבעת

פסק דין

1

2 .1. התובע, יליד 3.6.1969, נפגע בתאונת דרכים ביום 27.8.2006 עת רכב על אופנוע בדרכו לעבודה.
3 אין מחלוקת כי על הנתבעת מוטלת החובה לפצות את התובע בגין נזקי הגוף שנגרמו לו בתאונה,
4 בהתאם להוראות חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975. מחלוקתם הינה
5 בשאלת גובה הנזק שנגרם לתובע.

6 .2. המחלוקת הינה בשאלת שיעור הנכות הרפואית והתפקודית שנגרמה לתובע, כמו גם בשאלת
7 השפעתה של נכות זו על כושר השתכרותו.

8

הנכות הרפואית

9 .3. בעקבות התאונה פונה התובע לבית החולים מאיר בכפר סבא שם אובן חתך עמוק בברך ושבר
10 בפיקת הברך, חתך בשוק שמאל וכן פריקה של המפרק האקרומיוקלויקולי בכתף שמאל. כעבור
11 מספר ימי אשפוז עבר התובע ניתוח בו הועמד שבר הפיקה בצורה פתוחה וקובע.

12 .4. לשם בחינת מצבו הרפואי, מונה בהסכמה, ד"ר ליברטי, כמומחה מטעם בית המשפט בתחום
13 האורתופדיה. בחלק הדיון בחוות הדעת המומחה כתב כי במהלך אשפוזו, נבדק התובע על-ידי
14 כירורג וניירולוג אשר לא גילו פתולוגיה מיוחדת בתחומם. במהלך האשפוז עבר התובע הטרייה
15 ותפירה של הפצעים בברך ושוק שמאל. ביום 3.9.2006 נותח התובע בהרדמה כללית. עוד חיווה
16 המומחה את דעתו, כי צילומי רנטגן לברך שמאל מראים מצב טוב לאחר קיבוע השבר בעצם
17 הפיקה, וכן צילומי רנטגן לכתף שמאל מראים פריקה של המפרק האקרומיוקלויקולי.

18 .5. המומחה בדק את התובע ביום 4.11.2008. בבדיקת כתף שמאל, מצא המומחה, בין היתר,
19 השטחה קלה של שריר הדלטואיד השמאלי, בלט קל של עצם הבריח כלפי מעלה, טווחי תנועה
20 מלאים, כוח גס תקין, בהנעת הכתף מורגשות חריקות סוב-אקרומיאליות בשתי הכתפיים.

21 .6. בבדיקת הברך השמאלית, מצא המומחה, בין היתר, דלדול קל של שרירי הירך משמאל, מנח
22 ברכיים תקין, מבחן מקמוריי שלילי, בהנעת עצם הפיקה מורגשות חריקות מפרקיות בשתי
23 הברכיים אשר מודגשות יותר בשמאל.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11204-08 גיורא נ' "הפול" המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ

7. המומחה פירט בחלק הסיכום בחוות הדעת כי בעקבות השבר בעצם הפיקה בברך שמאל נותרו
שינויים דגנרטיביים פוסט-טראומטיים במפרק הפטלו- פמורלי והעריך כי בעקבות התאונה
נותרה לתובע נכות צמיתה בשל הפגיעה בברך שמאל בשיעור 10% לפי סעיף 35(1) בי' לתוספת
לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשט"ז-1956 (להלן: התקנות),
בשל פגיעה בכתף שמאל שהותירה פריקה של המפרק האקרומיוקלויקולי, נותרה נכות צמיתה
בשיעור 5% לפי סעיף 39 (3) לתקנות ובשל צלקות בשוק ובקדמת הברך משמאל אשר אינן
גורמות לכאב ומהוות פגם אסתטי, נותרה נכות צמיתה בשיעור 10% לפי סעיף 75 (1) בי'
לתקנות. בסך הכול נכות משוקללת בשיעור של 23.05% לצמיתות.
8. במענה לשאלות הבהרה מטעם התובע, השיב המומחה כי התובע סבל מאי כושר מלא משך
שלושה חודשים לאחר התאונה וכן סבל מנכות זמנית בשיעור 50% משך חודש וחצי נוספים.
9. הנתבעת קבלה על קביעות המומחה וביקשה לחוקרו. לשיטתה, קיים ספק ביחס לקביעת הקשר
הסיבתי בין התאונה לבין מצבו של התובע לאור תיעוד רפואי מעברו של התובע, אשר מעיד כי
סבל ממגבלות אורטופדיות קשות עובר לתאונה. הנתבעת הפנתה בין היתר, לחוות דעת הנוגעת
לכושר השתכרות מטעם המל"ל אשר נערכה כשלוש שנים עובר לתאונה דן, בה נקבע כי התובע
מסוגל לעבוד בעבודות קלות, ללא מאמצים גופניים ובעדיפות עבודות בישיבה. כתשע שנים עובר
לתאונה, העריכה ד"ר דותן כי התובע סובל מכאבי גב ואינו מסוגל לעבוד כטבח.
10. הנתבעת הוסיפה כי על פי מסמך של המל"ל משנת 2002 צוין כי התובע סובל מצלקות שטחיות
שאינן מכערות בברך שמאל, ואילו בחוות הדעת של ד"ר ליברטי נקבעה נכות בגין צלקות אלה,
משכך יש לייחס חלק משיעור הנכות בגין צלקות ובגין הפגיעה בברך למצב רפואי קודם.
11. ב"כ התובע חקר את המומחה בנוגע להגבלת פעילות גופנית בשל הפגיעות שנקבעו בחוות הדעת
ואולם חקירה זו לא העלתה דבר מעבר לאמור בחוות דעתו: "ש. לאור קביעותיך בחוות הדעת.
האם התובע יהיה מוגבל בפעילות גופנית? ת. לגבי הברך ייתכן שלפעמים יהיו כאבים, בירידה
יצא לטיול שהולך הרבה זמן במדרון זה מאמץ את הפיקה ויהיו לו כאבים. הרמת משקלים
בתנחות מסוימות יתקשה. ולכן ניתן לו נכות" (עמ' 19 לפרוטוקול הדיון מיום 21.2.2012).
12. המומחה הבהיר בקשר לעבר הרפואי של התובע כי דווקא לכאבי גב, שאינם קשורים לתאונה
השלכות בנוגע לתפקודו: "ש. ראית את המסמכים הנוגעים על מצבו כטבח וראית שהוא ביקש
להפסיק את עבודתו כטבח. האם בעיות גב כאלה יכולות להשפיע על עבודה כטבח. ת. בעיות
הגב שלו באמת קשות, יש לו מספר בלטי דיסק, הוא סובל מתופעת ספונדילוליזיס
וליסטזיסט. אלו תופעות קשות שגורמות לכאבי גב ואני סבור שבמכלול הכללי של הקשיים
שלו בעבודה, בעיית הברך והכתף יהיו החלק הפחות חשוב" (עמ' 20 לפרוטוקול הדיון מיום
21.2.2012).
13. המומחה לא שינה מקביעותיו בחוות הדעת במהלך החקירה ומאחר שלא מצאתי כל עילה שהיא
להתערב בקביעותיו, המקובלות עלי במלואן, הרי שבעקבות התאונה נותרה לתובע נכות רפואית
צמיתה כמפורט דלעיל.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11204-08 גיורא נ' "הפול" המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ

הפיצוי

נזק לא ממוני

14. לתובע נקבעה כאמור נכות צמיתה בשיעור 23.05% והוא אושפז למשך עשרה ימים. בהתאם לתקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממון), התשל"ו-1976, אני קובעת כי על הנתבעת לפצותו בסכום של 44,294 ₪ במעוגל בגין הנזק הלא ממוני.

עיסוקו של התובע והפגיעה בכושר ההשתכרות

15. בתצהיר עדותו הראשית, הצהיר התובע כי הוא בוגר בית הספר למלונאות "תדמור" ובהכשרתו טבח ומנהל מטבחים והוסיף כי הוא עוסק בתחום מאז שחרורו מצה"ל. התובע הצהיר כי בשל הכאבים והמגבלות התפקודיות שנבעו מהתאונה ניסה לשוב לעבודתו בחודש אפריל 2007, אולם פוטר בחודש יולי 2007. כעבור שנה, כשניסיונותיו למציאת עבודה העלו חרס, נענה להצעה לעבודה ברשת מזון בהולנד בהיקף עבודה מצומצם כ-5 שעות, שם הוא עובד בשנה האחרונה.

16. התובע פירט בתצהירו כי בשנה עובר לתאונה עבד בחברת קייטרינג והשתכר 9,000 ₪ בחודש, התובע הוסיף כי "כמקובל בתחום הקייטרינג, רק חלק משכרי דווח ע"י תלושי שכר וחלק ניכר מהשכר שולם ללא תלוש שכר". התובע הצהיר כי הוא סובל בעקבות התאונה מכאבים עזים ומגבלות קשות בתפקודו. לטענת התובע, פגיעותיו ומגבלותיו מקבלות משנה תוקף לאור עיסוקו הדרש עבודה פיזית ומאמץ ממושך.

17. בסיכומיה, טענה הנתבעת כי התובע לא הוכיח גריעה בכושר ההשתכרות, כן נטען כי התובע דיווח דיווחים כוזבים לרשויות המדינה ביחס להכנסתו וכי אין לנכות השפעה על כושר ההשתכרות שעה שחלפו שש שנים מהתאונה ולפי דבריו התובע שב לעבוד בהיקף משרה מלאה. כן נטען כי התובע נמנע מהבאת עדים וראיות שעשויים לשפוך אור על מצבו של התובע, לפיכך, התנהגות זו תיזקף לחובתו.

18. הנתבעת הפנתה לפסיקה לפיה על נפגע הטוען להכנסה לא מדווחת נטל ראיה גבוה במיוחד, לכך שמטבע הדברים לניזוק אינטרס להגדיל את שיעור ההכנסה ומשכך על בתי המשפט לנקוט במשנה זהירות וכן יש לשקול את הסיכוי כי הנפגע היה נתפס בסופו של יום ברשויות המס (ע"א 2648/11 מתתיהו אסייג נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב (הפול), לא פורסם, ניתן ביום 25.9.2011).

19. מעיון בדוח רציפות ביטוח מהמל"ל עובר לתאונה, אשר צורף לסיכומים מטעם הנתבעת, עולה כי לתובע עבר תעסוקתי שאינו רציף ותנודתיות רבה בגובה השכר. בסיכומי התשובה, אשר יוער כי הוגשו לאחר המועד שנקבע, קבל התובע על הגשת דו"ח רציפות הביטוח וגרס כי הדו"ח הוגש בסיכומים בלא שניתנה לתובע אפשרות תגובה. טענה זו נדחית מאחר ש הנתבעת העלתה את הטענה בדבר כושר השתכרות בהתאם לנתוני המל"ל בתחשיב נזק מטעמה.

20. לטעמי, התובע לא עמד בנטל הנדרש להוכחת כושר ההשתכרות הנטען. כל שצירף התובע בנוגע לכושר השתכרותו, במסגרת תצהיר עדותו הראשית, הם דו"ח מל"ל מיום 12.12.2009 ביחס לדמי הפגיעה, שם נכתב כי הגמלה חושבה בהתאם לשכר רבע שנתי בסך של 22,019 ₪ ובהתאם

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11204-08 גיורא נ' "הפול" המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ

- 1 שכרו הממוצע החודשי בשנת 2006 עמד על 7,339 ₪ לפני שערור. נוסף על כך צורפו מספר תלושי
2 שכר בשנת 2006 ובשנת 2007 (חודשיים מרץ-מאי בשנת 2006 וחודשים מאי, יולי ואוגוסט בשנת
3 2007). מעיון בתלושים שכרו של התובע נמוך לאין שיעור לעומת המפורט בדוח המל"ל אשר
4 לדמי הפגיעה, ומהם לא הוכח הפסד שכר. מסיבותיו שלו בחר התובע שלא להגיש תלושים
5 מאוחרים יותר.
- 6 21. בהעדר תשתית ראייתית בנוגע לכושר השתכרות, אין לקבל את טענות התובע אשר לא נתמכו
7 בראיות נוספות מלבד עדותו. התובע השיב בחקירה הנגדית כי הכנסותיו ברובן אינן מדווחות:
8 "ש. אם היה לך היית מגיש אותה במיוחד שהתלושים מעידים על 300 ₪.
9 ת. זה מה שכתוב בתלוש. זה ברור לך שלא הרווחתי 2,000 ₪ בכל 16 שנה.
10 ש. מה שמופיע בתלושים זה מה שאנו יודעים. בית המשפט כגם לא יודע
11 שום דבר. ת. מדינת ישראל מנהלת את עסקי המזון על עבודה בשחור. וזה
12 ידוע ובית המשפט אמור לדעת את זה. ש. תגדיר לי את העבודה שלך. ת.
13 שף אירועים" (עמ' 4 לפרוטוקול הדיון מיום 10.11.2011).
- 14 22. התובע השיב בחקירתו הנגדית כי הוא עובד בהולנד ומשתכר 2,200 אירו ברוטו בחודש וכן השיב
15 בחקירתו החוזרת כי לא נפגע כושר השתכרותו: "נשאלת על ידי חברי שאמר שכונן שהתאונה
16 לא הזיקה לבריאות שלך וקטע אותך. ת. בתפקוד כן פגע בי התאונה". בכושר ההשתכרות
17 כנראה שלא, כי אני במצב יותר טוב היום." (עמ' 10 לפרוטוקול הדיון מיום 10.11.2011).
- 18 23. בהתאם לפסיקה אליה הפנתה הנתבעת בסיכומיה, לפיה על הניזוק מוטלת החובה להוכיח
19 שיעור ההכנסה כל עוד אינה מדווחת, נטל ראייתי גבוה במיוחד, בבחינת אין החוטא יצא נשכר.
20 במקרה דנא, לא עלה בידי התובע לעשות כן, מאחר שלבד מעדותו של התובע, לא הוצגה בפני
21 בית המשפט כל ראייה המצביעה על פגיעה בכושר ההשתכרות.
- 22 24. במצב דברים זה קיים קושי רב בקביעת הפסד ההכנסה שנגרם לתובע בעקבות התאונה. כידוע,
23 "באותם מקרים בהם - לאור טבעו ואופיו של הנזק - ניתן להביא נתונים מדויקים, על הנפגע-
24 התובע לעשות כן, ומשנכשל בנטל זה, לא יפסק לו פיצוי" (ע"א 355/80 נתן אניסימוב בע"מ נ.
25 מלון טירת בת שבע בע"מ, פד"י לה (2) 800; ע"א 605/88 תבורי ביח"ר למשקאות קלים בע"מ
26 ואח' נ' מעיינות הגליל המערבי סוכנויות (1979) בע"מ, פ"ד מה(2) 1; ע"א 8279/02 גולן נ' עזבון
27 ד"ר מנחם, לא פורסם, ניתן ביום 14.12.06).

הפסד שכר

- 28
- 29
- 30 25. במקרה דנא לא נפרשו מלוא הנתונים בפני בית המשפט, בין היתר משום שהתובע טען
31 שהכנסותיו אינן מדווחות לרשויות המס. נוסף על כך, לא עלה בידי התובע להוכיח כי חזרתו
32 לעבודה בחודש אפריל 2007, זמן רב לאחר תום תקופת אי הכושר, וכן פיטוריו כעבור שלושה
33 חודשים, נגרמו בעטייה של התאונה. כפי שהוכח בפניי, לתובע עבר תעסוקתי תנודתי הן בשכר הן
34 במקומות העבודה, מעבר לכך לתובע עבר רפואי הכולל בעיות בגב כפי שהעיד בחקירתו, עבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11204-08 גיורא נ' "הפול" המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ

1 התובע ניתוחים בגבו בעבר. עובדות אלה מעיבות על הוכחת הקשר הסיבתי בין הפסדי
2 ההשתכרות הנטענים לבין התאונה.
3 26. מכיון שלא צורפו תלושי שכר ממועד התאונה הרי שבמקרה דנא לא הובאה כל ראיה להפסד
4 שכר הנטען, ומאחש ששולמו לו דמי פגיעה 8-11/2006 ושכר לתקופה של 8-7/006 ועל כן לא
5 הוכח שהשכר לא הושלם על-ידי המעביד. לפיכך, אין לקבל טענה זו, ויש לדחות את טענות
6 התובע ככל שהן נסבות על הפסדי השכר בעבר.
7

גריעה מכושר השתכרותו של התובע

8
9 27. אמנם, בהעדר נתונים של ממש יאמוד בית המשפט דרך כלל את הגריעה מכושר ההשתכרות על
10 פי שיעור הנכות התפקודית (ע"א 432/80 שושן נ' אוטוקרס, פ"ד לו (1) 178, 185; ע"א 722/86
11 יונס נ' המאגר הישראלי, פ"ד מג (3) 875, 878), כאשר זו האחרונה, שעניינה "מידת הפגיעה
12 בתפקוד שיש בנכות הרפואית", משקפת בנכות אורטופדית, דרך כלל, גם את הפגיעה בכושר
13 ההשתכרות (ע"א 3049/93 גרוגיסיאן נ' רמזי, פ"ד נב (3) 792, 799). עם זאת, יש לדון כל מקרה
14 לגופו כאשר לעניין זה יש לשקול את טיב המגבלה יחד עם טיב עיסוקו של הנפגע והמאמצים
15 הנדרשים ממנו.
16 28. לטענת הנתבעים, מאז התאונה עלה בידי התובע להשביח את שכרו, ולא נראה כי קיימת מגמה
17 כלשהי לפיטוריו. מעדותו של התובע במהלך דיון ההוכחות שהתקיים בפניי, עולה כי יש לקבל
18 את טענת הנתבעים כי חלה עלייה בשכרו המעידה על שהנכות אינה משפיעה על עבודתו עד כה.
19 29. יתר על כן, התובע טען בסיכומי התשובה כי רק לאחר הפגיעות שנגרמו בתאונה התקשה לשוב
20 ולעבוד באותו היקף משרה ומשכך מצא עבודה בחו"ל. איני מוצאת מקום לקבל את הטענה
21 שנטענה בעלמא ולא הוכחה כמפורט לעיל.
22 30. חרף כל האמור לעיל לא ניתן להתעלם כליל מהאפשרות שבפני התובע שנות עבודה רבות והוא
23 עלול למצוא עצמו כשהוא נפלט לשוק העבודה ומתקשה במידת מה למצוא עבודה במומו. יתר
24 על כן, התובע גרס כי היקף עבודתו כיום בהולנד מצומצם בשל מצבו הרפואי.
25 31. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, החלוקים ביניהם בנוגע לנכות שנתרה לתובע ובנוגע
26 להיבטיה התפקודיים, את חוות דעת המומחה ושמעתי את עדותם של המומחה והתובע בפני,
27 אני קובעת כי לנוכח אי הבהירות באשר למשמעות התפקודית של הנכות שנתרה יש להעריך הן
28 פגיעה בשכרו בעבר והן פגיעה בכושר השתכרותו בעתיד – בהתחשב בגובה הנכות הרפואית
29 שנקבעה לו.
30 32. שוכנעתי כי התובע עלול לסבול מהאטה מסוימת בביצוע המטלות השונות בעבודתו כטבח בשל
31 הפגיעה בברך ובכתף. אותה האטה יכולה לגרוע במידת מה מכושר השתכרותו אף אם הדבר לא
32 בא לידי ביטוי כעת.
33 33. בנסיבות העניין אני קובעת, כי לנוכח שיעור הנכות וטיבה, כמו גם העובדה כי אף שהמקצוע בו
34 עוסק התובע מאמץ פיזי, יהא זה נכון לקבוע כי שיעור הגריעה מכושר ההשתכרות בנוגע

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11204-08 גיורא נ' "הפול" המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ

- 1 למגבלה האורטופדית הינו כמחצית משיעור נכותו הרפואית, ללא נכות בגין צלקות, דהינו
2 14.5%.
- 3 34. בהתאם לבסיס שכר בסך של 5,425 ₪ (לפי התלוש הגבוה מבין התלושים שהגיש משכורת בסך
4 4,070 ₪ לחודש 5/2006 משוערך להיום), אני קובעת כי על הנתבעת לפצותו בסכום של 75,000
5 ₪ במעוגל בגין גריעה מכושר ההשתכרות (כמחצית תחשיב אקטוארי מבוסס על מקדם ההיוון
6 עד לגיל 67 – 205.1241).
- 7 35. בשיעור נכות מעין זה, ובמתן פיצוי על דרך ההשערה והצפייה של הגרוע מכל, אין מקום לפיצוי
8 נפרד ונוסף בגין הפסדי פנסיה, קרן השתלמות וזכויות סוציאליות נלוות אפשריים.

9
10

יתר ראשי הנזק

- 11 36. באשר להוצאות רפואיות, כידוע מדובר בראש נזק מיוחד הטעון הוכחה לעבר, בהעדר תשתית
12 ראייתית, ובשים לב כי התאונה הוכרה כתאונת עבודה על ידי המל"ל, ובהתאם לכך זכאי
13 להוצאותיו מהמל"ל, אני פוסקת לתובע סכום כולל לעבר ולעתיד בסך 1,500 ₪.
- 14 37. בהעדר תשתית ראייתית להוצאות ניידות בעבר, בשים לב לתקופת אי הכושר כפי שקבע
15 המומחה, אני פוסקת לתובע סכום כולל לעבר ולעתיד בסך של 5,000 ₪.
- 16 38. בהעדר תשתית ראייתית לעזרת הזולת לעבר, בהתחשב בתקופת אי הכושר, תיאור המצב
17 הרפואי ובכלל זה ניתוח ואשפוז בעקבות התאונה, טיב הנכויות שנקבעו, הונח כי נידרשה
18 ותידרש עזרה מסויימת חורגת מעבר לעזרת בנית המשפחה, משכך אני פוסקת לתובע סכום
19 כולל בסך של 20,000 ₪.

20
21

ניכויים

- 22 39. התובע טען כי תאונת הדרכים אירעה בדרכו לעבודה, שלא ברכב המעביד. ועדה רפואית של
23 המל"ל קבעה לתובע נכות צמיתה בעקבות התאונה בשיעור 14.5%. במסגרת ההליכים בתובענה,
24 טענה הנתבעת כי יש לנכות את תגמולי המל"ל והגישה חוות דעת אקטוארית לפיה סך תגמולי
25 המל"ל עומדים על 227,340 ₪. לעומתה, גרס התובע בסיכומיו, כי לא עלה בידי הנתבעת להוכיח
26 את סכומי הניכויים הנטענים, וכי יש לנכות את דמי הפגיעה שקיבל בסך של 4,521 ₪ וכן שיעור
27 מענק חד פעמי שקיבל מהמל"ל בסך של 34,398 ₪.
- 28 40. בסיכומיה טענה הנתבעת כי יש לנכות מסכום הפיצוי את סכום המענק החד פעמי ששולם על-
29 ידי המל"ל, של 11,235 ₪ עבור דמי פגיעה וכן סך של 5,635 ₪ עבור תשלום תכוף ששולם לתובע
30 וזנחה את טענתה לניכוי הפיצוי בהתאם לחוות הדעת האקטוארית.
- 31 41. טענת התובע בסיכומיו לפסיקת פיצויים לדוגמה כנגד הנתבעת מחמת הארכת הליכים שלא
32 לצורך נדחית בשל אי הבהירות בקשר להליכים במל"ל ובשלה, חשיפת הנתבעת לתביעת שיבוב,
33 לאור שאלת זכאותו של התובע לגמלת נכות כללית במל"ל ולאחר שהתובע אף אישר בעדותו

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11204-08 גיורא נ' "הפול" המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ

1 שקיבל קצבאות בעבר. משכך, אין בהגשת חוות הדעת האקטוארית כדי הארכת הליכים שלא
2 לצורך, לאור אי הוודאות בנוגע לזכאותו של התובע לגמלאות במל"ל.
3 42. לאור קביעותי, מסכום הפיצוי יש לנכות את תשלום מענק נכות מטעם המל"ל בסך של 34,398
4 שם בהתאם לאישורי המל"ל שצורפו לתצהיר עדות ראשית מטעם התובע וכן יש לנכות תשלום
5 תכוף בסך של 5,635 ש"ח (סכומים אלו יש לשערך).

6

7

סוף דבר

8 43. לנוכח כל האמור לעיל אני מורה כי הנתבעת תשלם לתובע את הפיצוי כאמור בצירוף שכ"ט
9 עו"ד בשיעור 13% ואת האגרה ששילם.

10 44. הסכומים בגין נזקי העבר כוללים כולם הפרשי הצמדה וריבית עד ליום מתן פסק-הדין. הסכום
11 ישולם תוך 30 יום מיום מתן פסק-הדין שאם לא כן הוא ישא הפרשי הצמדה וריבית כדין
12 מהיום ועד ליום התשלום בפועל.

13

14

המזכירות תשלח את פסק-הדין אל ב"כ הצדדים.

15

16

ניתן היום, ח' אייר תשע"ב, 30 אפריל 2012, בהעדר הצדדים.

17

מירית פורר

18

מירית פורר, שופטת

19

20

21

22

23